

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/67/2013
Identifikačné číslo spisu:	5412010038
Dátum vydania rozhodnutia:	05.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5412010038.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. februára 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému K. X. , pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1 To 18/2013, zo dňa 5. marca 2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/Tr. por. dovolanie obvineného K. X. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9 T 18/2012, zo dňa 27. novembra 2012 bol obvinený K. X. uznaný za vinného v bodoch 1/ a 2/ zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e/ Tr. zák. a pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorých trestných činov sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 01.02.2010 okolo 01:40 hod v obci Dlhá nad Oravou na budove predajne COOP Jednota č. 208 poškodil nezisteným spôsobom vonkajšie signalizačné zariadenie objektu a následne nezisteným predmetom vytvoril otvor v spodnej časti vchodových hliníkových dverí, cez ktorý vošiel do budovy, kde nezisteným predmetom vypáčil plastové dvere v oblasti zámku a vošiel do priestorov predajne, odkiaľ zobral 108 ks kartónov cigariet rôznych značiek a finančnú hotovosť v sume 30,- € a rozbil sklenenú výplň dverí vedúcich z priestorov predajne do skladu a na umakartových dverách v sklade vysekal otvor, čím spôsobil družstvu COOP Jednota Trstená, spotrebné družstvo, IČO: 36 012 815 odcudzením tovaru škodu vo výške 2.643,46 € a poškodením zariadenia škodu vo výške 1.011,15 €

2/ v čase medzi 21:00 hod. dňa 24.02.2010 až 09:50 hod. dňa 25.02.2010 v obci Horná Lehota na terase budovy č. 46 rozbil železnou montážnou pákou sklenenú výplň dverí vedúcich do miestneho pohostinstva, vošiel dnu a z regálu zobral 104 ks škatuliek cigariet rôznych značiek a finančnú hotovosť v sume 146,80 €, čím spôsobil majiteľovi pohostinstva H. X., nar. XX.XX.XXXX. odcudzením tovaru škodu vo výške 403,35 € a poškodením zariadenia škodu vo výške 63,99 €,

a takto konal napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5T/12/2008 zo dňa 06.10.2009 bol právoplatne odsúdený za prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Okresný súd uložil za to obvinenému X. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere desať rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.). Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušil výroky o trestoch uložených obvinenému:

- rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8 T 12/2012, zo dňa 29. februára 2012 v časti, v ktorej bol obvinenému uložený súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 25 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (za skutky č. 4/, 5/, 6/, 1/), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad;

- rozsudkom Okresného súdu Martin, sp. zn. 3 T 85/2010, zo dňa 8. novembra 2011 v časti, v ktorej bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (za skutky č. 1/, 2/, 3/, 4/), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad;

- rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8 T 143/2010, zo dňa 15. decembra 2010, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. uložil súd obvinenému ochranný dohľad na dva roky a podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 Tr. zák. mu uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu, ako aj zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Súčasne bol obvinený zaviazaný k povinnosti na náhradu škody poškodeným COOP Jednota Trstená, spotrebné družstvo a H. X.; poškodená spoločnosť Slovak Telekom, akciová spoločnosť, Bratislava bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Následne Krajský súd v Žiline rozsudkom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/ Tr. por. zrušil a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného za vinného zo spáchania tých istých trestných činov na rovnakom skutkovom základe (v oboch bodoch). Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2, prvá veta bez časti za bodkočiarkou Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák. uložil obvinenému súhrnný trest odňatia slobody na deväť rokov a šesť mesiacov so zaradením na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výroky o trestoch uložených obvinenému tými istými rozsudkami ako o tom rozhodol prvostupňový súd.

Rovnako aj krajský súd uložil obvinenému ochranný dohľad na dva roky a uložil mu povinnosti v zmysle § 77 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 Tr. zák. nahradiť spôsobenú škodu a zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie a tiež ho zaviazal k povinnosti na náhradu škody, pričom poškodenú spoločnosť Slovak Telekom, akciová spoločnosť, Bratislava s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Obvinený K. X. podal prostredníctvom obhajcu proti rozsudku krajského súdu dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. h/, písm. i/ Tr. por. s odôvodnením, že napadnutému rozhodnutiu predchádzalo konanie, v ktorom bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, že bol uložený trest mimo zákonom uloženej trestnej sadzby alebo, že bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za

prejednávany trestný čin nepripúšťa a že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení svojho dovolania obvinený primárne namietal porušenie zákona zo strany Okresného súdu Dolný Kubín pri rozhodovaní o postúpení veci samosudcom senátu tohto súdu v súvislosti s upozornením na možnosť prísnejšej právnej kvalifikácie konania obvineného v porovnaní s právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe. Obvinený konkrétne namietal, že uznesenie prvostupňového súdu o postúpení veci, sp. zn. 9 T 18/2012, zo dňa 21. júna 2012, ktoré mu bolo doručené obsahovalo nesprávne poučenie o oprávnom prostriedku tak, že uznesenie nie je napadnuteľné sťažnosťou. Napriek tomu podal proti tomuto uzneseniu sťažnosť, ktorú krajský súd zamietol ako podanú oneskorene.

V danej súvislosti obvinený vyjadril názor, že krajský súd vzhľadom na nesprávne poučenie, sa mal jeho sťažnosťou zaoberať a keď tak neurobil, odňal mu právo na spravodlivý súdny proces, a to len pre chybu samosudcu okresného súdu, ktorý uviedol v rozhodnutí nesprávne poučenie o oprávnom prostriedku. Ku skutkom kladeným mu za vinu sa v plnom rozsahu priznal a čin oľutoval a mal teda záujem na uzavretí dohody o vine a treste s prokurátorom. Súd však jeho vyhlásenie neprijal, pretože jeho konanie právne prekvalifikoval. Dôvod podania sťažnosti proti uzneseniu o postúpení veci senátu okresného súdu spočíval v jeho presvedčení, že samosudca si pri úvahách o právnej kvalifikácii jeho konania „...nesprávne vyložil zákon, čím ho poškodil na právach...“. Keďže skutok spáchal vlámaním a základná skutková podstata uvedená v odseku 2/ závažnejší spôsob konania krádeže vlámaním obsahuje a teda nie je mu možné pričítať vlámanie ako priťažujúcu okolnosť. Iný výklad obvinený považuje za príliš extenzívny a umožňujúci uložiť neúmerne vysoký trest.

V záverečnej časti odôvodnenia dovolania obvinený prezentoval názor, že uvedené skutočnosti ukazujú na to, že konanie predchádzajúce odsúdeniu obvineného K. X. bolo zmätočné, zakladajúce pochybnosti o spravodlivom súdnom konaní a že existujú dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por. Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon, zrušil predchádzajúce rozhodnutia a prikázal súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka okresnej prokuratúry vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že s dôvodmi dovolania, pokiaľ obvinený namietal právnu kvalifikáciu skutkov v bodoch 1/ a 2/ rozsudku Krajského súdu v Žiline a rovnako aj s námietkami vo vzťahu k výške uloženého trestu sa nestotožnila. Rozsudok krajského súdu považuje vo všetkých jeho častiach za zákonný, a preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného K. X. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Žiline, ako odvolacieho súdu, ktorým bol obvinený Ondrej Kozárik právoplatne uznaný za vinného a bol mu uložený trest. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo podané osobou oprávnenou a predpísaným spôsobom podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Dolný Kubín, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené z akých dovolacích dôvodov sa podáva, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. c/, písm. h/, písm. i/ Tr. por., teda na to, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa a tiež na to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom

právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolacími námietkami obvinený teda spochybňuje zákonný priebeh trestného konania, najmä postup konajúcich súdov pri rozhodovaní o jeho sťažnosti podanej proti uzneseniu o postúpení veci z hľadiska porušenia jeho obhajobného práva a domáha sa preto zrušenia rozsudku Krajského súdu v Žiline, ktorým bol právoplatne uznaný za vinného a bol mu uložený trest.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. c/ Tr. por., je že v konaní, ktoré odsudzujúcemu rozhodnutiu predchádzalo, bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolací súd preskúmal, či v predmetnom prípade boli zásadným spôsobom porušené obhajobné práva obvineného. Ak Trestný poriadok stanovuje podmienky vykonávania dôkazov, je treba tieto chápať v ich materiálnom zmysle; teda, že trestné konanie je treba viesť takým spôsobom, aby došlo k naplneniu účelu obhajoby a tým aj k zabezpečeniu základných práv obvineného.

Z obsahu relevantného spisového materiálu vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 7. marca 2012 Okresnému súdu Dolný Kubín obžalobu na obvineného K. X. pre dva skutky právne kvalifikované ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Samosudca Okresného súdu Dolný Kubín uznesením, sp. zn. 9 T 18/2012, zo dňa 21. júna 2012 podľa § 241 ods. 1 písm. a/ Tr. por. per analogiam rozhodol o postúpení veci senátu daného okresného súdu v podstate s odôvodnením, že pri preskúmaní obžaloby zistil, že pri právnom posúdení konania obvineného popísaného v obžalobe by mohla prichádzať do úvahy prísnejšia právna kvalifikácia podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e/ Tr. zák. v súbehu s prečinom podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pričom s poukazom na trestnú sadzbu pri trestom čine krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. je kompetentný konať senát okresného súdu (§ 237 ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. por.).

Rozhodnutie o postúpení veci napadol obvinený sťažnosťou, ktorú Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. 1 Tos 70/2012, zo dňa 21. augusta 2012 podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zamietol, pretože bola podaná oneskorene. Následne z písomného odvolania obvineného doručeného okresnému súdu dňa 14. septembra 2012 bolo krajským súdom zistené, že v uznesení o postúpení veci doručeného obvinenému bolo uvedené nesprávne poučenie v znení, že proti uzneseniu nie je sťažnosť prípustná. Krajský súd po overení tvrdenia obvineného, že mu bolo zaslané uznesenie s nesprávnym poučením (hoci do súdneho spisu bolo založené rozhodnutie so správnym poučením) sa jeho sťažnosťou opätovne zaoberal a konvalidoval tak porušenie práva obvineného, ktorý riadiac sa nesprávnym poučením sťažnosť podal oneskorene. Krajský súd teda toto pochybenie uznal a znovu rozhodol uznesením, sp. zn. 1 Tost 20/2013, zo dňa 26. februára 2013, neuznając dôvodnosť vecných argumentov obvineného tak, že sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Z obsahu relevantných častí trestného spisu vyplýva, že krajský súd v čase rozhodovania nemal a ani nemohol mať vedomosť o tom, že obvinenému bolo doručené uznesenie o postúpení veci, v ktorom bolo uvedené nesprávne poučenie. O tejto skutočnosti sa súd dozvedel až v štádiu odvolacieho konania, keď to obvinený namietal v odôvodnení svojho písomného odvolania, ktorého súčasťou bola aj jeho opätovne podaná sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9 T 18/2012, zo dňa 21. júna 2012 (č.l. 430-431 a 441).

Na základe uvedeného je zrejmé, že v štádiu odvolacieho konania došlo k napraveniu práve toho pochybenia, o ktoré oprel obvinený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Krajský súd vo svojom uznesení sp. zn. 1Tos/20/2013 zo dňa 26. februára 2013 svoj procesný postup dostatočným spôsobom potom aj odôvodnil.

V danej súvislosti najvyšší súd konštatuje, že v postupe súdu nie je možné vidieť žiadne porušenie

zákonných záruk spravodlivého procesu. Obsah trestného spisu neposkytuje žiaden podklad o tom, že by súd v rámci súdneho konania pri vykonávaní úkonov postupoval v rozpore so zákonnými ustanoveniami zabezpečujúcimi obvinenému jeho obhajobné práva.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Dovolateľ K. X. konkrétne namietal, že Krajský súd v Žiline pri ukladaní súhrnného trestu rozsudkom, sp. zn. 1 To 18/2013, zo dňa 5. marca 2013 zrušil výrok o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8 T 12/2012, zo dňa 29. februára 2012 v časti o uložení trestu odňatia slobody na 25 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (za skutky 4/, 5/, 6/, a 7/, pričom mu pozabudol zrušiť aj jedenásť mesačný trest odňatia slobody uložený tým istým rozsudkom za skutky uvedené v bodoch 1/, 2/ a 3/.

Podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený: súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 7 Tr. zák. ustanovenia odsekov 4 a 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. vety prvej ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu: súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Keďže obvinenému bol ukladaný trest za dva úmyselné trestné činy, pričom jeden z nich je zločinom, krajský súd správne a zákonne uložil obvinenému súhrnný trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 prvej vety bez časti vety uvedenej za bodkočiarkou Tr. zák. (s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. ÚS 106/2011) a § 38 ods. 7 Tr. zák., teda trest v rozpätí sadzby od troch do trinástich rokov a štyroch mesiacov (keďže základná trestná sadzba podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. je ustanovená v rozpätí od troch do desiatich rokov).

Dovolací súd nezistil dôvodnou dovolaciou námietku spočívajúcou v tvrdení, že krajský súd pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody opomenul zrušiť aj trest uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8 T 12/2012, zo dňa 29. februára 2012 za skutky uvedené v bodoch 1/, 2/ a 3/. Okresný súd postupoval správne keď zrušil len časť výroku o treste tohto rozsudku, ktorou bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na 25 mesiacov za skutky č. 4/, 5/, 6/, a 7/ a svoj postup v odôvodnení rozsudku správne a v náležitom rozsahu aj odôvodnil. Len tieto skutky totiž spadali do režimu súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., keďže boli spáchané pred odsúdením rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8 T 143/2010 (teda pred dňom 15. decembra 2010). Skutky v bodoch 1/, 2/ a 3/ tohto rozsudku, sp. zn. 8 T 12/2012. boli spáchané až po dni vyhlásenia rozsudku (po 15. decembri 2010) a teda za tieto nebolo možné ukladať súhrnný trest.

Z uvedených dôvodov dovolaciou námietku obvineného spočívajúcu v tvrdení, že súd mu mal uložiť súhrnný trest aj za tieto skutky, je preto treba považovať z hľadiska naplnenia dovolacieho dôvodu podľa

§ 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. za irelevantnú.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného, nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného K. X. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.